

ASTRO-THEO-LOGIE

Záznam z 1. semináře kurzu ing. J.Popelky

ASTROLOGIE A BŮH

Kdo je Bůh a jak Ho hledat, symbol Boha...

4.10. 2003 Dům techniky OV-Mar.Hory

„Druhý příchod Ježíše Krista už probíhá několik staletí, ale teď již nastala jeho závěrečná fáze. Bude opravdu sílit duchovní energie a lidé, kteří nebudou připraveni, budou mít psychické potíže během příštích let. A to je také jeden z důvodů, proč tady tento kurz je, aby ten, kdo ještě může, a pokud se ještě najdou lidé, kteří mají touhu poznat Boha, tak aby tuto možnost měli.

Hned na úvod zdůrazňuji, že podmínky kurzu si kladu já a vyhrazuji si právo, jelikož tento kurz je otevřený a ještě nevím, kolik seminářů bude, tento kurz kdykoliv ukončit, když to uznám za vhodné, že to nemá smysl nebo z jiných důvodů.

Nepamatuji se, že by se otevřeně prováděl nějaký kurz nebo nějaké školení o tom, jak nalézt Boha, jaké používat při tom techniky atd. Většinou těchto lidí není moc, kteří mají zájem o bezprostřední zkušenost s Bohem, a pokud se již někdo našel, tak většinou již pracoval někde v soukromí, protože samozřejmě hledání Boha je velice intimní záležitost. Jestliže máte sexuální poměr se svým partnerem, či partnerkou, tak to vlastně děláte „exhibici na náměstí“. Kontakt s Bohem je mnohem intimnější. Jelikož ta intimita je tam nutná, tak lidé, kteří hledali Boha, to většinou dělali nějak tajně, tedy spíše v úzkých kruzích. A tady já to dělám otevřeně. Je mi naprosto jasné, že všichni, kteří tady sedí, na to nejsou. Někteří během tohoto povídání sami ucítí, že to pro ně není a i kdyby cítili, že to pro ně není a chtěli by zde chodit, tak tedy nevím. Takže je mi jasné, že těch lidí, kteří opravdu budou usilovat o naplnění smyslu tohoto kurzu, mnoho nebude. Ale o dvou už vím, že budou upřímní a horliví.“

„Pouze stejné poznává stejné. Jestliže někdo řekne o sobě: Já jsem dobrý matematik, kdo to může poznat? Může to poznat jedině člověk, který buď je stejně dobrý matematik, nebo ještě lepší. V podstatě i lidé, kteří opravdu prožili Boha, poznají svoje druhy, kteří v tom poznání žijí. Ten, kdo Boha poznal, si naprosto jasně uvědomuje, jak jsou na tom ostatní lidé, jestli Boha znají či jsou mimo Něj.

1. důvod tohoto kurzu: Snaha umožnit lidem, kteří opravdu chtějí upřímně poznat Boha, to ale neudělám já, to musíte udělat vy. Když člověk má nějaké zkušenosti s Bohem, tak tím, jak se napojuje na Boha, šíří kolem sebe určité vibrace a může tak ostatním lidem jejich vědomí trošičku rozvibrovat, čili jim to může usnadnit. Ale ten hlavní podíl na objevení Boha musí učinit každý z vás, protože vy hledáte něco ze sebe a do toho já nemohu vstupovat, protože to je vaše soukromí. A to je právě ten důvod, proč vždy indická

tradice velmi zdůrazňovala, že na duchovní cestě je třeba mít nějakého gurua. Učitel, samozřejmě, pokud je dobrý, tak může být nápomocen, může tu cestu urychlit. Ale každopádně, od samého počátku je třeba, mít to vědomí, že **největší Učitel je přímo ve vás**. Nenajdete nikde lepšího a většího učitele, než Toho, který je ve vás. Ani já nejsem takový dobrý, ani kdokoliv jiný.

2. důvod tohoto kurzu: Pokud tento kurz bude pokračovat dále a ti lidé, kteří nějakým způsobem začnou toto Boží vědomí vnímat, tak samozřejmě, co se stane? Tito lidé začnou cítit silnou vzájemnou blízkost. Tito lidé, kteří toto vědomí začnou zažívat, tak si budou připadat, že si jsou velmi blízcí, mnohem bližší, než vlastní rodina, než vlastní rodič. Možná, že se to podaří, možná, že ne, ale bylo by dobré, kdyby opravdu někteří lidé se nastartovali, aby se tady vytvořila naprosto neformální skupinka, která se bude stýkat také ve svém soukromém životě atd., a aby z tohoto centra toto Světélko se začalo šířit dále. Bůh mi také říkal: Podívej se na Slunce. To, když svítí a začne vyzařovat, tak nejdříve ozáří to nejbližší okolí, potom ozáří to vzdálenější a potom září dál a dál. Takže jestliže někdo v sobě objeví Světlo, nemusí už jezdit někam daleko někoho poučovat, ale právě ve svém nejbližším okolí má ty nejlepší podmínky, jak někoho osvětlit. Takže vždycky musíte začít zářit tam, na tom místě, kde se zrovna nacházíte a kde momentálně žijete. Pokud tedy takové společenství lidí vznikne, to je otázka, já se o to pokusím, nebo vy se o to můžete pokusit.

3. cíl tohoto kurzu je: Ze stávající astrologie, která slouží pouze lidskému egu a v konečném důsledku satanu, čili hmotě, je třeba udělat nějakou vědu, která bude postavena na duchovních základech, která nekompromisně bude hovořit o Duchu, čili vědu, která v podstatě bude nutit lidi, aby se zabývali Bohem.

Když tedy vezmu bod 1.), čili první důvod: Dovedete si vůbec představit, kolik lidí odchází z tohoto pozemského života bez toho, aniž by Boha zažili? Kolik odhadujete procent? Takže pokud se nad tím takto zamyslíte, nedal jsem si malé cíle. Samozřejmě, když člověk odejde z tohoto světa, tak v tom duchovním vývoji bude pokračovat dál, někde jinde, možná, že zase znova tady, jak říkal Ježíš Kristus: U mého Otce jsou příbytkové mnozí, takže těch planet, kde se můžete vyvíjet, je velmi mnoho. Ale nikdo vám neřekl, jak úžasně velký význam má pro člověka, pokud dosáhne kontakt s Bohem ještě v tomto pozemském těle a na této konkrétní planetě. Víte proč? Já jsem vám to možná už někdy říkal na svých přednáškách na astrologii, totiž hmota tohoto světa je nejučinnější blok duchovního vědomí. Čili žádná hmota v celém vesmíru netlumí tolik ve vědomí Boha jako hmota tohoto těla, které máme nyní na sobě. A jestliže vy jste schopni tuto bariéru prorazit a navázat kontakt s Bohem, toto ukazuje, že jste duchovní velesiláci, kterým není v celém duchovním světě rovno. To již je důkaz, že máte takové duchovní „svaly“, jaké nemá nikdo. Proto

také i Ježíš Kristus přišel pouze na tuto jedinou planetu, nikde jinde. Protože tady jsou jeho nejdůvěrnější děti a Ježíš Kristus se nestará o nikoho tak moc, jako o nás, lidi této planety. Takže nebudme nevděčné děti.

Takže jsem nyní řekl takové nejzákladnější věci, a protože nosné téma, jak jsem předeslal, je o tom, kdo je to Bůh, tak chci říct, že by bylo dobré, aby zůstal prostor na neformální diskusi, na otázky a odpovědi, můžeme se otevřeně pobavit. Ještě než přejdu k vlastnímu tématu, kdo je to Bůh, tak si uděláme malý test. Pustím nyní dvě skladby a vy se nedívejte na to, že je zde někdo jiný kromě vás, jste tady každý sám za sebe a pracujete pro sebe. Na těchto skladbách si každý naprosto zřetelně ověří, jaký je stav jeho srdce. Pokud zrovna někoho nebolí zub, nebo právě nemá jiné problémy a tedy bude uvolněný a v pohodě, tak podle toho, jak tyto skladby na vás zapůsobí, si sami sobě ukážete, jak to vnímáte, zda je to normální písnička, tedy vaše srdce bude asi trochu uspané, tedy převaha racia, ale pokud to srdíčko má již někdo otevřené, tak to v něm vyvolá příjemné pocity.“ (viz hudební ukázka)

„Chtěl bych zdůraznit jednu takovou důležitou věc, proto ASTRO-THEOLOGIE, že **v jakékoliv oblasti lidského poznávání by se mělo začít od Boha**, ať je to matematika, fyzika, psychologie, atd. V jakékoliv oblasti lidského poznání, první téma, které by se mělo řešit, je Bůh. A dokud si někdo nevyjasní, kdo to ten Bůh vlastně je, tak nemá pro něho smysl, aby se začal zabývat dalšími kapitolami. Takže z tohoto důvodu dnes nebudu kreslit žádný zodiak, ale chci se bavit o Bohu. Ale než se začnu bavit o Bohu vlastními slovy, tak bych se na úvod podíval do starověké Indie, starověkého Egypta a potom bych se podíval do (podle mě) naprosto nejsilnějšího duchovního spisu 20. století. Takže teď vám budu chvíli číst, abychom si udělali myšlenkově alespoň hrubý nástin, kdo to vlastně ten Bůh je, jak to popisovali zřeci před tisíci a tisíci lety, protože poznávání Boha bylo vždy aktuální pro určitou skupinu lidí a vždy byli lidé, kteří Boha realizovali a vždy tito lidé měli potřebu sdělit ostatním, o co jde. **V první ukázce, kterou si přečteme, navštívíme starověkou Indii a přečteme si něco z upanišád**, abychom si udělali představu, o čem je Bůh:

... Protože si myslí, že náboženství znamená zúčastňovat se obřadů a vykonávat dobročinné skutky, zůstávají nadále nevědomí si tohoto nejvyššího Dobra. Když si v nebi užijí odplaty za dobré skutky, vstupují znovu do světa smrtelníků. Avšak moudří, ovládající se a klidné duše, kteří jsou sami v sobě spokojeni a kteří se v ústraní a v klidu cvičí v kázni a v meditaci, jsou osvobozeni od vší nečistoty a na cestě k nesmrtelnosti dosahují skutečně existujícího Já. Nechť člověk, který je oddán duchovnímu životu, pozorně zkoumá pomíjivou povahu těchto radostí zde na zemi nebo na onom světě, který lze získat dobrými činy, aby si uvědomil, že to nejsou skutky, čím se získává věčné. Ať nemyslí na pomíjivé věci, ponořen v meditaci, ať se vzdá světa. Jestliže chce poznat věčné, ať pokorně přistoupí k mistrovi, který je oddán Brahma a který se vyzná v Písmech. Žákovi, který přichází uctivě, který je klidný a umí se ovládat, předá takový moudrý učitel

pravdivé a v hojnosti toto poznání, kterým se vskutku rozpoznává trvalé, neproměnlivé Já. Je nezničitelné, skutečné, tak jako ze zářícího ohně tryskají vzhůru nesčetné jiskry, tak z hlubin Nezničitelného povstaly všechny věci. Do hlubin Nezničitelného se všechny vracejí. Bez tvaru, samo sebe ozařující je Brahma. Sídlí uvnitř všeho a vně všeho. Je nezrozené, čisté, větší, než to největší, bez dechu a bez mysli. Z Něj se zrodil dech, mysl, smyslové orgány, éter, vzduch, oheň, voda a země. A On je všechny spojuje dohromady. Nebe je Jeho hlavou, Slunce a Luna jsou Jeho očima, čtyři strany jsou Jeho ušima, zjevená písma jsou Jeho hlasem, vzduch je Jeho dechem a vesmír je Jeho srdcem. Z Jeho nohou vyšla země, On je nejvnitřnějším Já veškerenstva. Z Něj vznikla Slunce, ozářená obloha a z oblohy vznikl déšť a z deště potrava a z potravy vznikalo u muže semeno, které on předával ženě. Tak všichni tvorové pocházejí z Něj. Z Něj se zrodily chvalozpěvy, pobožné nápěvy, obřady, oběti, dary, rozdělení času, ten, kdo koná Jeho čin a všechny světy, které jsou ozářeny Sluncem a očišťovány Lunou. Z Něj se zrodili bohové různého původu, z Něj se zrodili andělé, lidé, zvířata, ptáci, z Něj pocházejí životaschopnost i potrava k jejímu udržení. Od Něj je askeze i meditace, víra, pravda, zdrženlivost a zákon.

Z Něj vznikly smyslové orgány, jejich funkce, předměty atd. Takto je Brahma vším ve všem. Je Činnost, Poznání, Nejvyšší Dobro. Poznat Je, ukryté v lotosu srdce, znamená sejmut pouto nevědomosti. Sama sebe ozařující Brahma je stále přítomno v srdci veškerenstva. Je útočištěm všech, je nejvyšším cílem, v Něm setrvává všechno, co se hýbe a dýchá. V Něm setrvává všechno, co je, Je obojím, hrubým i jemným, Je hodno zbožňování. Je nadosah smyslů, je nejvyšší dosáhnout. Samo sebe ozařující, jemnější než to nejjemnější, v Něm trvají všechny světy a všichni ti, kdo je obývají, Ono je nehynoucí Brahma. Ono je hovorem, Je myslí, Je skutečné. Ono je nesmrtelné, poznej Jeho, můj příteli, Brahma – jediný vhodný cíl poznání. Chop se upanišády, luku nepřekonatelného, zbožný ostrý šípe, potom s myslí soustředěnou, se srdcem láskou rozzhaveným napni luk a zasáhni cíl – nehynoucí Brahma. On je luk, šípem je jednotlivá bytost, Brahma je cílem. S klidným srdcem zamiř, ztrať se v Něm, jako se šíp ztrácí v terči. Do Něj je vetkáno nebe, země, obloha spolu s myslí a všemi smysly. Poznej Je, jediné Já. Zanech zbytečných řečí, Ono je most k nesmrtelnosti. Sídlí uvnitř lotosu srdce, ve kterém se jako příčné kola ve středu setkávají cesty. Medituj na Něj jako na óm, snadno můžeš překročit moře temnoty, toto Já, které všechno chápe, všechno ví a Jehož sláva se projevuje vesmírem, žije uvnitř lotosu srdce, zářivého trůnu Brahma. Poznávají Já čistí srdcem, přebývá uvnitř srdečního lotosu a je Pánem jeho života i těla, myslí, osvícenou silou meditace, jen moudří poznávají plné blaženosti, nesmrtelné. Uvolnil se uzel na srdci, jenž je znamením nevědomosti, všechny pochybnosti zmizely, všechny následky špatných činů jsou zničeny, když se projeví Ono, jenž je obojím, osobním i neosobním. V zářivém srdečním lotosu sídlí Brahma, jenž je nedělitelné, vášní postrádající, je čisté, je Světlem světla, dosahují Je ti, kteří poznali svoje Já. Slunce Je neosvětluje, ani Luna, ani hvězdy, ani blesky, ba ani ohně zažehnuté na zemi, Ono je to Světlo,

kteřé všechno ozařuje. Když Ono září, září všechno. Nesmrtelné Brahma je vpředu, nesmrtelné Brahma je vzadu, nesmrtelné Brahma se rozpíná doprava i doleva, nahoru i dolů, vskutku, vše je Brahma a Brahma je nejsvrchovanější. Jako dva ptáci se zlatým peřím, nerozliční druzi, tam sedí na větvích stejného stromu. Osobní a nesmrtelné Já. To první ochutnává sladké i hořké plody stromů, to druhé neokouší nic, jen tiše pozoruje. Osobní já, které je oklamáno, protože zapomnělo na svou totožnost s božským Já, je zmateno vlastním egem, rmoutí se a je smutné, když však poznává, že zbožňováníhodný Pán je jeho opravdové Já a když uzří Jeho slávu, přestane se rmoutit. Ve chvíli, kdy zřec spatří zářivého Pána, nejvyšší Bytost překračuje dobro i zlo, a zbaven nečistot se s Ním spojí. Pán je život, který vyzařuje z každého tvora, moudrý člověk, který Jej spatřuje ve všem, je pokorný a neprosazuje se, v Já je jeho potěšení, v Já je jeho radost. Slouží Pánu ve všem. Takoví jako on jsou vskutku všichni praví znalci Brahmanu. Toto zářivé Já lze v lotosu srdce uskutečnit zdrženlivostí, pevným setrváním v Pravdě, meditaci a nadvědomým zřením. Zřeci je uskutečňují, když smyjí své nečistoty.

Cítíte, že tito zřeci píšou o něčem, co není mimo nás? Že píšou o něčem, co je současně v nás a co je současně i v této místnosti a naplňuje tuto místnost?

...Tak, jako se řeky vlévají do moře a ztrácejí své jméno i tvar, tak moudrý člověk, osvobozen od jména a tvaru dosahuje nejvyššího Bytí, nekonečného, sama sebe ozařujícího. Ten, kdo pozná Brahma, stává se sám Brahma. V jeho rodině se nikdy již nezrodí ten, kdo by nepoznal Brahma. Zůstává nad žalem, překonává zlo, osvobozen od pout nevědomosti, stává se nesmrtelným. Nechť je pravda o Brahma předávána jen těm, kdo dodržuje Jeho zákon, kdo jsou Mu oddáni a jsou čistí srdcem. Nechť se nikdy nepředává nečistým. Buďte pozdraveni mudrci, buďte pozdraveny, osvícené duše, za starých časů zjevil tuto pravdu o Brahma Angira Saunakovi, buďte pozdraveni mudrci, buďte pozdraveny, osvícené duše.

...Toto je moudrost, kterou Hrigu, veden Varunou, dosáhl uvnitř svého srdce. Ten, kdo dosáhne této moudrosti, získává slávu, nabývá bohatství, užívá zdraví a je vážen. Na Brahma se má meditoval jako na Zdroj veškerého myšlení, života a činnosti. Ono je nádhera v bohatství, Ono je světlo ve hvězdách, Ono je všemi věcmi. Ať člověk medituje na Brahma jako na svou oporu a opory ať se mu dostane, ať medituje na Brahma jako na velikost a stane se velikým, ať medituje na Brahma jako na mysl a dostane se mu síly intelektu. Ať medituje na Brahma jako na Brahma a sám se stane Brahma. Ten, kdo je Já v člověku, kdo je Já v Slunci, oba jsou Jedno. Já Jsem toto Já. Já Jsem život nesmrtelný, Já zdolává svět, Já, který jsem obdařen zlatým jaselem. Ti, kdo Mně znají, dosahují skutečnosti.

Takže vidíte ten důležitý moment, kdy ti staří zřeci poznali, že já jsem toto Já. Já jsem život nesmrtelný, Já zdolává svět, Já, který jsem obdařen zlatým jasem, ti, kdo Mně znají, dosahují skutečnosti.

Podíváme se do starého Egypta: Určitě většina z vás jste četli knihu **Zasvěcení**. Celá knížka je vlastně o tom, jak probíhalo zasvěcování v pyramidách před 6000 lety. Já vám nyní přečtu tu závěrečnou fázi toho zasvěcení: (str.356)

...Chápu tajemství pyramidy, neboť nyní jsem se stala pyramidou, která hmotu, tělo potřebuje jen jako pevný základ, ale neustále zjevuje božské. Potom je kolem mne všechno jediným plamenným mořem, země, nebe, celý vesmír, vidím gigantické plameny, které mne obklopují. Na okamžik cítím, že budu celým vesmírem zničena. Praskající, šlehající blesky hučí mými žilami, celou mojí bytostí, oheň mne spaluje, pak se najednou všechno obrátí, nyní to nejsem já, kdo hoří v ohni, ale sama jsem tento nebeský Oheň, který všechno proniká, všechno oživuje a všechno spaluje. Zahaluje mne světelná záplava, ale tato záplava pramení ze mne, jsem Pramenem tohoto světla, jako všeho, co jest. Země na mne nepůsobí žádným účinkem, zaniká přitažlivost, která mne poutala, pluji v nicotě, mé bytí už nemá hranice. Nyní jsem Ten, Který všechno přitahuje k sobě a mne neváže nic, mne nepřitahuje nic. Hledám ty, které jsem miloval, protože vím, že nemohou být zničeni, ale hledám je marně v ničem kolem sebe. V prázdnotě není nic jiného, než Já. Zaměřuji se tedy na svoji pozornost dovnitř, a vida, cítím a poznávám, že vše a všichni žijí ve Mně, vesmír je ve Mně, protože miluji Sebe a poznávám, že jen o tom jsem se domnívala, že nemiluji, co jsem ještě nepoznala v sobě. Nyní, kdy se dokonale poznávám, miluji všechno a všechny stejně, protože jsem s nimi jednotná. Já jsem Já ve všem. Jsem Vše-Jedna. Jsem naplnění, život, zářící, věčně nesmrtelné Bytí, není už žádný boj, žádná lítost, žádná bolest. Není žádná pomíjejícínost, žádná konečnost a žádná smrt. Ve všem rodícím se začínám Já, nesmrtelná, novou formu života a ve všem umírajícím Já, nesmrtelná, se vracím k sobě, Já, tvořící, udržující, vše obnovující, věčné, Božské Já. Poznávám, že prostor a čas panují jen na okraji kotouče stvořeného světa, otáčejícího se šílenou rychlostí, jsem však v sobě věčnost bez času a prostoru, a zatímco v sobě spočívám, naplňuji Svým věčným bytím prostor a v něm vše, co žije. Jsem jediná skutečnost. Jsem Život. Jsem Ten, Který Jsem. Spočívám v Sobě a cítím nekonečný Mír, ale v tomto Míru dosahuje ke mně volání, které mne nutí zpět do mého opuštěného těla.

Nyní si přečteme ukázkou z 20. století. Spis Neosobní život já osobně vnímám jako nejvyšší duchovní spis z historie vůbec. Nikde není tak koncentrovaná pravda jako zde. Tato knížka má 120 stran a není zde popsáno, o čem je vesmír atd., tedy není zde moc informací, ale tato knížka má za úkol jen jediný cíl – abyste se co nejrychleji dostali právě do přímého prožívání Boha,

abyste poznali, kdo to je. Tuto knihu je možno stáhnout z internetu na adrese: www.astrotheologie.wz.cz (A.Grane – Neosobní život, Bohatství, Učitel).“

„Nyní vám přečtu 1. mysterium. Kniha Neosobní život má dvě části, první se jmenuje Neosobní život, to je to stěžejní, druhá část se jmenuje Veškerá mysteria. Když jsem tu knížku dostal, tak se mi vždycky líbil a zaujal mne dovětek: *...Tento spis je inspirován Mnou, jako všechny věci jsou Mnou inspirovány, nechť proslovené, psané nebo ve skutek uvedené. A tento spis bude mít účinek, kterým chtěl jsem působit na všechny, kdož jej dostanou. Lhostejno, jestli je pohne k blahořečení, nebo k proklínání, ku posměchu nebo k modlitbě, neboť všichni jsou stejně inspirováni Mnou.*

Takže si přečteme 1. mysterium: Já Jsem“ (viz ukázka z knihy).

„Jestli jste pozorně poslouchali, tak jste si mohli všimnout, že se zde hovoří o nějakém Já. Takže to je ta pointa, to je to vysvětlení, že když někdo ve svém srdci cítí potřebu hledat Boha, tak Ho vždycky hledá mimo sebe a proto Ho nikdo nemůže nalézt. Musím zde říci ještě jednu věc, mám jednoho kamaráda ve Vítkovicích, který je silně věřící, je fanatik do Božství a on si dal tu práci, že chce matematicky a fyzikálně pomocí matematických vzorců a pomocí fyziky dokázat Boha. Já, když k němu chodím na besedy, tak odcházím pak rozčilen, protože Boha nemůžete poznat rozumem. Rozumíte, to je paradox, protože já tady chci učit nějakou astro-theo-logii, zdánlivě nějakou disciplínu, nějakou vědu, ale současně to říkám naprosto s plným vědomím, že Boha nelze poznat rozumem, žádnou vědou ani astro-theo-logií, ale bezprostředním prožíváním či prožitkem tohoto Já. Toto si ujasněte. Já vždycky říkám: Radši budu ten největší hlupák z nejhoupějších, ale chci být v kontaktu s Bohem, chci zažívat Boha, to je jediná opravdová Radost, jediné opravdové Štěstí pro člověka. Tak raději, než být všemoudrým, kdyby mi Bůh odhalil všechno, jak se věci mají s vesmírem, jakoukoliv vědou a byl bych nejchytřejší z celého vesmíru, ale byl bez Boha, tak to bych nikdy nechtěl. Lepší je být hloupý s Bohem, než moudrý bez Boha. A to je důležitá věc – rozumem Boha nemůžete poznat. A tady vám to budu dokumentovat opět **ukázkou z upanišád**. Tento paradox zde krásně vystihují upanišády:

...Jeho zármutek pomíjí. To, i když se nehýbe, zdolává dálky. I v klidu pohybuje všemi věcmi, kdo jiný, než Ten nejčistší z nejčistších je schopen uskutečnit toto zářivé bytí, které je radost a které překračuje radost. Je bez tvaru, i když ve tvaru přebývá, uprostřed pomíjivého bez přestání spočívá. Já je vše pronikající a nejvyšší. Moudrý člověk, který zná pravou podstatu, překračuje veškerý zármutek. Já nelze poznat studiem svatých písem. Já nelze poznat ani jemností intelektu, ba ani učením. Pozná Je však ten, v takovém skutku odhalí Já svou pravou podstatu.

Opravdu, **Bůh se zjevuje pouze tomu, kdo opravdu po Něm touží.** Proberte si v klidu svůj život a jestliže najdete jednu jedinou věc (ať to jsou děti, majetkové poměry, či cokoliv jiného), které přikládáte stejnou váhu jako vaší touze po Bohu, tak Ho neobjevíte. Dokud nebudete cítit, že Bůh je ve vašem životě na prvním místě, tak On se vám neodhalí. On musí být první a poslední, On musí být největší touhou vašeho života. A kdo toto dokáže, tak Ho pozná velice brzy. Nyní se zase dostaneme do antiky, antického Říma. Kdysi jsem narazil na římského filozofa, jmenoval se Plotinos, který napsal jediný spis. Plotinos byl zvláštní postava, žil ve třetím století n.l., čili 200 let po Kristu a o něm se říkalo, že se odmalička styděl za to, že má vůbec fyzické tělo. Z jeho myšlenek vím, že realizoval Boha. On nechtěl dlouhou dobu nic napsat, protože věděl, že Boha nelze poznat studiem, skrze knihy. Plotinos měl v Římě filozofickou školu a později ho přemluvili jeho žáci, takže napsal jediný spis Eneády (Devítky), které měly několik oddílů po devíti kapitolách. **Plotinos zde píše** o tomto paradoxu (jako já tady chci prosadit nějakou vědu, nauku a přitom sám sebe popírám, že žádnou naukou Boha nemůžete poznat, protože Ho můžete poznat jedinečně vlastní touhou po Něm) a on Boha, toto Já, nazýval „Jedno“. Protože když Já zažijete, tak zjistíte, že je jen jedna jediná Skutečnost, Jedno jediné v celém vesmíru, proto to nazývá Jedním:

...Tato těžkost spočívá zejména v tom, že Jedno nemůžeme pozorovat pomocí vědeckého poznání anebo čistého myšlení jako ostatní předměty myšlení, ale jen pomocí přítomnosti, která je vyššího druhu, než věda. duše, když získává vědecké poznání o předmětu, cítí odstup od Jedna a není už v podstatě Jedním. Protože věda je pojem, pojem však zahrnuje v sobě mnohost, duše tedy míjí Jedno, klesajíc do čísla a mnohosti. Duše tedy musí překročit vědu a nikdy se nesmí vzdálit od toho, co je skutečně Jedním. Musí upustit od vědy a jejích předmětů, dokonce od každého jiného předmětu pozorování, i když je krásný.

Čili by neměl být nikdy moment, kdyby se kolem vás vyskytlo něco, co by mělo takovou moc, aby vaši pozornost vytáhlo z vašeho srdce, i když je to krásné.

...Protože všechno krásné je pozdější, než Jedno a pochází z Něho jako denní světlo od Slunce, proto hovoří i Platón, že o Jednom se nedá ani hovořit, ani psát. My hovoříme a píšeme o Něm jen proto, abychom k Němu přivedli, probudili z pojmu k nazírání a ukázali cestu tomu, kdo chce něco vidět. Protože poučení sahá pouze k cestě, po vstoupení na cestu nazírání musí vykonat ten, kdo chce něco vidět. Když se však někdo nedostane k nazírání a jeho duše nepozoruje lesk tam nahoře, není při nazírání rozechvěný jakoby erotickým otřesem, jako milovník, odpočívající při milované, když přijímá pravé světlo a ozařuje celou duši, když toto nezažije, dostávající se do bezprostřední blízkosti Jednoho, ale při výstupu ho ještě tlačí tíha, překážející v nazírání a nevystoupí

sám, ale vezme si ještě něco se sebou, co ho od onoho Jedna muselo oddělovat, anebo se ještě nedostal do jednoty, neboť Ono, Onen Bůh jistě není nikomu vzdálený a přece je všem vzdálený. Je přítomný a přítomný přece jenom pro ty, kteří Ho mohou přijmout a jsou schopni se Mu přizpůsobit. Tak řečeno Ho uchopit, kteří se Ho můžou dotknout pro podobnost a sílu v nich, která je podobná síle, vycházející z Jednoho. Když se duše nachází ve stavu, ve kterém byla, když vycházela z Jednoho, potom jsou schopni Ho vidět tak je viditelné podle své pravé přirozenosti. Když tedy někdo není tam, ale venku z důvodu zmíněných překážek anebo i z nedostatku vědomí (důkazů), které ho vede a nedokáže přesvědčit o Onom, nechť si pro tyto překážky přičítá vinu sobě samému a nechť se pokusí od všeho izolovat a být sám.

Takže vidíte ty paradoxy, že On je všude přítomen, všem blízko a současně všem daleko.“

„Nesmíte počítat s tím, že toto je nějaká nalejvána do hlavy. Plotinos vám vysvětlil, proč. Čím více budete mít v hlavě, tak tím hůř to uskutečníte. Takže pokud chcete Já poznat (či Boha poznat), tak musíte v sobě vypěstovat touhu, musíte chtít Ho poznat. A to, že nic vás tak nebude zajímat a po ničem jiném nebudete toužit, než po tom, abyste poznali svoje Já. To je ta síla, která vám umožní, nebo rozhodne, že to bude za rok, za 10 let, nebo za 1000 let – vaše touha po vlastním Já.

Nyní budeme postupně přecházet na praktické věci, protože jedna věc je teorie a druhá věc je praxe. Pokud se někdo rozhodne začít – vstoupit na cestu ke svému Já, tak hned na samém počátku této cesty musíte zrušit naprosto radikálně myšlenku, že toto Já ještě neznáte. Všichni Ho znáte. Až poznáte vaše Já, tak zjistíte, že jste Ho znali vždycky. Neobjevíte něco, co již teď neznáte. To si запиšte za uši. Vy Ho zažíváte, akorát Ho nezažíváte v té ryzí formě, vy Ho zažíváte trošičku deformované, toto Jáství, ale znáte Ho velice dobře. Takže opakují: Kdo vstoupí na cestu za svým Já, tak musí hned na počátku zrušit myšlenku, že nezná toto svoje Já, že nezná Boha. Již od dětských let Ho zažíváte.

Ukážu vám praktický příklad: 2 stavy - stav s Bohem a stav bez Boha.

Nyní jste ve stavu Boha. Stav bez Boha je, když byste v tuto chvíli upadli do hlubokého nevědomí, kdybyste omdleli, ztratili vědomí a byla by prázdnota. To je stav bez Boha. Když se z těch mdlob pak vrátíte zpět, tak jste hned s Bohem. Příčina nevědomí je, že jste přestali mít pocit já. Všimněte si, když se ráno probouzíte, tak v prvním zlomku vteřiny se objeví pocit Já, to, že existujete, Já Jsem. Na to ale hned následuje myšlenka, kdo jsem to já, podíváte se a uvidíte tělo a hned si potvrdíte, že je to pravda. A to je právě to, co musíte vyřešit, protože vy nejste tělo. Vy jste to samotné Já, ten pocit, když se ráno probudíte, to Já Jsem. Tam ještě není žádná myšlenka, vy ještě zažíváte Já Jsem, ale až za chvíli začne fungovat vaše myšlení, kdy začnete vnímat váš pokoj, vaši postel, vaše věci, tělo, tak pak přijde ta myšlenka, že jste toto tělo. Vy jste ale přímo tím

pocitem Já, který zažíváte všichni od malička. Boha zažíváte pořád, protože kdybyste nezažívali svoje Já, či přímo nebyli tímto Já, tak byste nemohli vidět, slyšet, cítit chuť, cítit dotek, protože nejdříve musíte být v první řadě při vědomí. Potom, když jste při vědomí, teprve potom můžete myslet a také něco zakoušet i smyslově. Ale všemu musí předcházet pocit – Já existuji. Takže všichni Boha známe od dětství, je to přímo ten pocit sebe sama. Je nutno zdůraznit, že ten pocit sebe sama musíte zažívat samotný, vy ho nesmíte s ničím ztotožnit. Jak říkají upanišády: Nejsem tělo, nejsem emoce, nejsem myšlení, já jsem přímo to samotné Já. Čili musíte alespoň jednou zažít sami sebe nebo svoje Jáství, které znáte, s ničím neztotožněné a když toto alespoň jednou zažijete, hned budete mít jistotu, že jste poznali Boha. Nyní si vysvětlíme, v čem je problém u běžných lidí a to, proč Ho nezažívají. Vaše jáství, to je něco, co prožíváte, zažíváte. Vy si nemůžete myslet svoje já. Já cítíte. Vy prožíváte pocit Já, to si nemůžete myslet. To znamená, že většina smrtelníků si myslí, co je, ale neprožívá to, co jsou. Čili Já musíte prožívat a nesmíte si vytvářet myšlenku, co jste. Myšlenka, která jediná má opodstatnění, já jsem Já. Já jsem přímo ten pocit sebe sama nic jiného. Tělo, mysl, to jsou potom další vrstvy, které používám již jako Svůj nástroj, ale musíte mít naprosto jasné vědomí, kdo to všechno používá, že to je přímo ten pocit sebe sama, ten pocit Já. Takže celá pointa spočívá v tomto: Kdysi v minulosti došlo u každého z nás k tomu, že jsme nechali vzklíčit v sobě myšlenku – já a tělo jedno jsme. Kdysi, když jsme vzešli z Boha, jsme moc dobře zažívali, že jsme tímto Jástvím, a že tělo je náš nástroj. Ale jednou jsme z nějakých důvodů uvěřili myšlence, že já jsem přímo tělo. A víte, co se stane? Když tu myšlenku začnete dlouhodobě udržovat ve svém vědomí, tak stejně jako každá myšlenka, ona se zkondenzuje v pocit. A to je už problém. Protože kdyby se jednalo jen o mysl, tak si řeknu, že tedy už si nebudu myslet, že já a tělo jedno jsme, ale já si budu myslet, že já jsem přímo toto Já. Vy si už nemusíte myslet, že jste tělo, vy už se zažíváte jako tělo. Protože tím, že jste mysleli tu myšlenku – já a tělo jedno jsme, tak původně dva pocity, pocit jáství a pocit těla, které byly kdysi jako dvě samostatné jednotky, protože co se stane, když se objeví dvě kapky a dáte je k sobě? Slijí se a tak většina lidí je ve stavu, že pocit těla a pocit jáství se slil v jeden pocit. Takže vy si již nemusíte myslet, že jste tělo, vy si můžete myslet i pravdu, myšlenkově to už o sobě víte, kým jste, nejste tělo, jste přímo toto živé Já, ale vás pořád drží s tímto tělem skutečnost, že pocit Jáství a pocit těla jedno je. Čili celá cesta k Bohu je o tom, že vy musíte tento umělý stav, že tyto dva pocity se slily v jeden, rozdělit. A tento stav, že vaše Jáství a vaše tělo je jeden pocit, to je vlastně vaše ego. Takže vidíte, že lidské ego je důsledek nějakého nesprávného uvažování a důsledkem nesprávného uvažování je falešná emoce, která neodpovídá skutečnosti. Problém je ale v jedné věci, myšlenka, vzduch je velice éterická, tu můžete obrátit hned, ale voda už má větší hustotu, větší setrvačnost, čili vy nyní musíte pracovat na tom, abyste zrušili tento pocit jednoty těchto dvou pocitů. Příklad: Kdo nyní hovoří? Zvuk vydává tělo, ale Já nemluvím, mluví tělo, Já jsem ještě v životě

nevydal ani hlásku. Já jen nutím toto tělo, aby mluvilo. Nutím svoji mysl, aby tady vytvářela nějaké myšlenky a nutím svoje tělo, ať tyto myšlenky vyjádří zvukově. Ale Já tady jsem a vy mně nevidíte. Já vím o vás, že zde jste, ale nikdo z vás Mně nevidí. Jsem neviditelná Bytost. Protože Já nemůžete nikdy vidět očima. A to je ten problém, protože když Já se budu zažívat jako tělo, tak všechny ostatní pak budu také vnímat jako tělo. Když se budu dívat na něj, postavu, tak si pak řeknu, aha, to je ten člověk. Ale - Člověka ještě nikdo z vás neviděl. Vidíte jen fyzické organismy, ale Člověka jste ještě neviděli. Protože vidět Člověka – znamená uvědomit si svoje Jáství a skrze svoje Jáství začnete zažívat Jáství jiných lidí, protože Já je jenom Jedno, Které je společné nám všem.

Cvičení: Když jsem svého času hodně meditoval, tak jsem si sedl, zavřel oči (dnes již vím, že je lepší meditovat s otevřenýma očima) a přebíhal jsem z toho jednoho pocitu na druhý pocit. Zaměřil jsem se na to, jak sedím na židli, vnímal jsem tlak na hýždích, to je tělesný pocit, protože když vás něco tlačí, vnímáte ten pocit tlaku, tak to je fyzický pocit. Vnímal jsem pocit tlaku a pocit Já, stále dokola a najednou jsem zažil, že jsem úplně někdo jiný, že nejsem pocit těla. Je to jednoduché cvičení, kdy si uvědomíte, jaké jsou tělesné pocity – hlad, žízeň, sexuální touha, horko, chlad, atd. (tyto pocity respektuji, mají platnost, ale nesmím si myslet, že pocit Já je totožný s těmito pocity!). Tedy není to o tom – bádat, jak si někdo představuje meditaci, o nějakých nadpozemských pravdách, ale je to třeba takováto jednoduchá práce. Svojí pozorností přebíhat z pocitu těla na pocit Já a uvědomit si, že to jsou dva rozdílné pocity, které mohou být zažívány odděleně.

Dotaz posluchače: Kdo je člověk?

Odpověď: Člověk je přímo tím Já. Já Jsem je člověk. To je tvoje pravá totožnost. Když někdo např. zemře, tak on se ti může zjevit po smrti, či ve snu, ale také nevidíš, co je to za člověka, protože to emoční, myšlenkové tělo je pořád nějaké tělo, ale skutečnost toho člověka, který už je po smrti, je Jáství. A Jáství v člověku nemůže nikdo poznat, jedině tím, že Ho pozná v sobě.

Dotaz dalšího posluchače: Co je satan?

Odpověď: V dnešním 1. semináři budeme mluvit o Bohu, v příštím 2. semináři budeme hovořit na téma – Bůh versus stvoření. Tam si vysvětlíme, jak vlastně Bůh tvoří a také, jak tvoříme i my, a také si vysvětlíme, jak to potom navazuje toto Jáství na myšlenky, na emoce a na fyzično. A toto vše si ukážeme na zodiaku. Zodiak je třeba dostat na úplně novou kvalitu, o tom ještě nikdo nehovořil a navíc – na jediné tu správnou, podstatnou kvalitu. To, co se dnes prezentuje jako astrologie, to vůbec není pravda. To jsou jen záblesky pravd.

Pokračování dotazu: Tedy co to je Bůh, když se za Ním skrývá satan?

Odpověď: Musíte chápat Boha ve dvou polohách. Jednak – Boha jako Stvořitele a Boha jako neprojeveného Boha. Neprojevené Božství je úplně mimo veškerou tvorbu. A když já právě mluvím o tomto Já Jsem, tak se bavím právě o tom Bohu neprojeveném, Který je jakoby mimo veškerou tvorbu. A hovořím o Něm v první řadě proto, že je nejsnáze poznatelný. Neprojevené Božství (Já Jsem) je Základ, že Kterého všechno pramení. A tento Základ jsme schopni nejsnáze dosáhnout.

Pokračování dotazu: Cest k Bohu je hodně a každý, který jde k Bohu, tak káže, že ta cesta, kterou on káže, je ta pravá cesta k Bohu, ale říká se také o těch špatných společnostech, že ony jsou ještě skrytější.

Odpověď: Každého člověka hlídá jeho osobní satan, aby nedošel k Pravdě.

Pokračování dotazu: Jde mi o to, aby se člověk při hledání Boha nezbláznil.

Odpověď: Pokud chceš jít přes řeku, musíš mít most. Jak nemáš pevnou a dobrou nauku, a skočíš do vody (psychický svět), tak se můžeš utopit.

Pokračování dotazu: Jakým způsobem se tedy chránit, aby se člověk nezbláznil?

Odpověď: Ochrana spočívá v tom, že budeš hledat Boha upřímně, s čistým srdcem. Pokud budete hledat Boha, že dosáhnete něj. schopností, že dosáhnete uznání od lidí, že najednou jakoby nějak vyrostete, pokud začnete Boha hledat kvůli něčeho jiného, než kvůli samotného Boha, tak to je potom problém. Bůh pak s tebou zacvičí. On tě nechá spadnout na čumák, aby ti ukázal, že něco neděláš správně. Čili Boha nehledám kvůli něčeho jiného, ale jediné proto, že Ho mám rád. Příklad: Když budu říkat ženě, že má ledviny, játra, a ta ledvina se skládá z toho a z toho a z tolika buněk, tak ona se na mně podívá jako na magora a odejde. Ale jestliže ta žena (nebo jiná bytost) ucítí, že ji upřímně miluji, tak v ten moment jsem pro ni přitažlivý. Pro Boha je přitažlivý pouze ten člověk, který Ho miluje, bez jakýchkoliv postranních úmyslů. Každý z vás máte k dispozici osobního satana, který vás hlídá. A tento osobní satan se snaží, abyste nepoznali Pravdu. Tento osobní satan je tvoje tělo. To znamená, že tento satan je přímo hmota, ale samozřejmě existují i psychické bytosti satanské, které se snaží o to, abychom neustále udržovali vědomí toho, že pocit já a pocit těla jedno jsou. Právě satan, jinými slovy váš osobní satan, vaše ego, má velký nezájem, aby došlo k tomu rozlišení, že pocit Já není to samé jako pocit těla. Tedy eminentní zájem satanských sil je neustále vás udržovat v tom bludu, že Vy jste přímo tělem. Protože jestliže uvěříte, že jste přímo tělem, protože tělo potřebuje jíst, někde spát, musíte platit za proud, či se dívat na televizi atd. a satan vás tak má v hrsti. A v okamžiku, když člověk zjistí, že je odlišný od těla, tak se vysvobodí a satan na něho nemá! Já když jsem šel a zažíval jsem ten pocit Já Jsem zesíleně, tak jsem se mohl popukat smíchy, protože jsem zažil to Já Jsem oddělené od těla a uvědomil jsem si, že jsem nesmrtelný, že jsem v životě

nic nesnědl, v životě jsem nic nevypil, v životě jsem neměl ani jedinou cigaretu, v životě jsem neměl ani ženskou, v životě jsem neměl ani vindru, v životě jsem nedostal ani výplatu. Toto vše se týkalo mého těla a já blázen jsem se domníval, že jsem toto tělo. A největší paradox byl ještě jeden, že Ten, Který vůbec nic nepotřebuje, je pořád živý, nesmrtelný, věčný. A ten, který pořád něco potřebuje, tak žije jenom proto, že Vy jste s ním v kontaktu. Až Vás to přestane bavit, tak ve svém srdci se od toho odpojíte, a to vaše tělo hned začne hnít a Vy půjdete někam jinam. Takže všimněte si toho paradoxu, že Ten, Který nic nepotřebuje, je věčně živý a je schopen cokoliv oživit, a ten, který pořád něco potřebuje, tak když to Já se od něho odpojí, tak hned začne hnít.

Přečteme si ukázkou ze 6. mysteria: (viz ukáзка z Neosobního života)

„Já jsem kdysi jako puberťák měl takové myšlenky, že přece nemůžu být spokojený, když budu mít jen jednu ženu, pokud mi nebudou patřit všechny ženy na světě, tak nemůžu být spokojený. A to je pravda, protože ve všech ženách žije moje Já. Moje Já je ve všech ženách a všechny ženy Mi patří. Čili zde se píše: Mé bohatství je osvojení si všech věcí. Jestliže si neuvědomujete tu skutečnost, že jste v jakékoliv kovové či papírové bankovce na celém světě, Vy jste v nich. Všechny peníze jsou prostoupeny Vámi. Vy je oživujete, všechny peníze. Kdyby jste nebyli Vy, tak nemůže být ani jedna mince, ani jediná bankovka. Chápete ten paradox?“

(viz další pokračování ukázky z Neosobního života – 6, mysterium)

Toto mysterium se mi líbí asi nejvíce. Takže vrátíme se zpět k Já Jsem. Veškeré rozumové, myšlenkové poznání tady skončilo. Když vám řeknu, abyste svoji mysl přijali a pochopili, že je tady nějaké tělo, nějaká moje psychika (J.Popelka má něj. specifické duševní vlastnosti, jako způsob vyjadřování), ale je tady také moje Já. To je třeba si uvědomit. Čili naše zvýšená pozornost se musí zaměřit právě na tento pocit Já. Zabýváme se naším tělem, ale naše tělo stejně jednou ztratíme, nebo se zabýváme našimi emočními a intelektuálními stavy, ale na to Já, Které je z nás to nejcennější, na to zapomínáme a přitom díky Němu žijeme. Nejsme trochu nevďeční? Kde by byla vaše mysl, vaše psychika, kde by bylo vaše tělo, kdyby to všechno neožívalo vaše Já? Naše, společné Já. Takže, když tohle pochopíte, začnete správně myslet. To je každodenní práce. Jdu po ulici a teď se ptám: Kdo jde po ulici? Já. To je blbost, po ulici jde tělo, ale ne Já. Toto tělo se hýbe ve Mně. Když zažijete ten pocit oddělení Jáství od těla, tak jako rybičky plavou v akváriu, ve vodě, tak zjistíte, že Vy jste ta voda, ve které se ty ryby pohybují. Vy jste nyní v New-Yorku, v Paříži, pokud tam chcete jít, tak tam maximálně můžete dopravit svoje tělo, ale To, Co je ve vás živé, tam je pořád.“

... „ cítil jsem brnění, které šlo po páteři nahoru, a když to dosáhlo v té páteři oblasti srdce, tak tam vznikl takový srdeční orgasmus, taková blaženost a v ten moment jsem se obrovskou rychlostí rozletěl do prostoru a stal jsem se tím prostorem. Stromy, domy, všichni lidi, to všechno bylo ve Mně, obloha, Slunce, byl jsem jediná Bytost, Já Jsem Ten, Který všemu umožňuje žít, existovat, beze Mně nikdo není, Já Jsem věčný a nikoho nepotřebuji, ba naopak – všichni potřebují Mne. To byl takový pocit osvobození, že si to nedovedete představit. Najednou zažijete, že vás nic netlačí, nic vás nespoutává, žádné starosti, jste nesmrtelný, blažený, ale naopak, všechno ostatní Vás potřebuje. Bez Vás není nic. Hmota už nebyla hmotná, to všechno byl jen světelný obraz, to bylo, jako když z promítačky vystupuje film, když je v kině nakouřeno, tak ten obrázek se promítá i v tom kouři, ve vzduchu. Ještě, než ten obraz dopadne na to plátno, do hmoty, tak ten obraz už je vidět ve vzduchu. Tak jsem to vnímal, jako éterický obraz, žádná tvrdost. Všim jsem prostupoval. Takže když tohle zažijete, a to je jen důsledek toho, že přestanete myslet na to, že Já a toto tělo jedno jsme. Dá se to ještě udělat jinak, když už tedy to tělo tam chcete strkat, když někdo je milovník svého těla, takže budete myslet, né že Já a toto tělo jedno jsem, ale já a všechna těla jedno jsme.

Dotaz: Proč by měl Kristus přijít podruhé, když to každý může poznat sám?

Odpověď: To si dnes ještě vysvětlíme.

Takže po určité době této práce, opravdu, není v tom jiný problém, jestliže budete číst další knihy, tak je to zbytečné, už nic podstatného se nemůžete dozvědět o duchovní cestě. Jediná kniha, kterou doporučuji, je Neosobní život. Mám sám u sebe ověřeno, jelikož jsem tuto knihu četl 7 let stále dokola a ty myšlenky jsou nabitě tak mocnou Energií, že jenom, když to čtete každý den, tak jen ta kniha vás do toho prožitku musí dostat. To je koncentrovaná energie myšlenek.

Takže jak se to projeví, když ty pocity se rozhoupnou, člověk zažije svou všudypřítomnost, všechno, co existuje, jsem Já Sám, Jsem Slunce, mraky, moře, domy, stromy, Jsem ve všech lidech, není nic, v čem bych nebyl, je to absolutně osvobozující pocit. Když vám někdo řekne, že jede např. do Paříže na zájezd, tak mně to nechává úplně klidným, protože vy si nedovedete představit, když jdete a díváte se na oblohu, na mraky a teď zažíváte, že jste to Vy. To je blažené. Dnes již říkám, že je mi to úplně jedno, budu třeba celý život v Ostravě, mě stačí jenom mluvit o Bohu, protože najednou vidíte, jak ta obloha, jak je modrá, a vy vidíte ten prostor, cítíte, že to všechno prostupujete, že Vy jste ta nejvyšší velikost. Právě proto ty upanišády – menší než to nejmenší; větší než to největší je toto Já. Já, když jsem meditoval a když jsem začal zažívat to Jáství, to byl takový zvláštní pocit, protože začaly vibrovat, odstřelovat dva pocity, že Já Jsem větší než celý vesmír a Já Jsem menší než atom. Já, který jsem pořád stejný, toto Já se nemění, ale najednou se tam přidal pocit, že Jsem větší než vesmír a

současně menší než atom. Myšlenkově to můžete přijmout, ale musíte to zažít. Takže pokud to sám nikdo nezažije, tak mi to nemůže potvrdit, že to je velmi zajímavý stav.

Techniky k zesílení pocitu Já:

Osvědčila se mi procházka. Půjdete do parku, nebo někam do přírody, kde je klid a budete se soustředit na svoje tělo. Uvolníte ruce, budete se snažit navodit maximální uvolňující tělesný pocit. Jdete v klidu. Když si to tělo takhle uvolníte, tak ho nechte, ať si v klidu vykračuje, a ono vám dá pokoj. Když mu dáte najíst a necháte ho jít, to je právě problém meditace, protože když sedíte někde na židli, tak tomu tělu se nelíbí, že musí sedět a nic nedělat a může být ve vás takový neklid. Ale když to tělo necháte jít, tak ono vám dá pokoj a vy máte celou psychiku pro sebe, tělo vás neotravuje. Takže kráčíte s uvolněným tělem, díváte se v klidu před sebe a naprosto ostře vnímejte ty zrakové vjemy, vidíte, slyšíte zvuky, není třeba ten vnější svět potlačovat, ostře se dívám, ostře slyším, akorát musíte udělat jednu zásadní věc: to auto je žluté, ten barák je zelený, ta paní má takový kostým, vy toto nesmíte hodnotit. Nepřemýšlejte nad tím, proč má ta paní takový kostým, jestli je vkusný nebo nevkusný, dívejte se, poslouchajte naplno, ale nehodnoťte to. Berte ten fakt, že to tak je. A vy musíte asi 5-10 minut takto vykračovat, normálně se očima dívat před sebe, budete slyšet, ale ty smyslové objekty – zrakové, sluchové, jen vnímejte, že jsou, ale nepřemýšlejte nad tím, proč jsou takové. Prostě takové jsou. Když takto půjdete asi 10 minut, a ucítíte, že mysl je v klidu, tak si začnete všimnout, že nejúžasnější na tom je, že všechny ty věci, které vidím a slyším, že prostě jsou. Ten samotný fakt, že existují. To je na tom to nejpozoruhodnější. Když už toto zažívám dostatečně plně a jsem dostatečně v klidu, tak v tomto hlubokém klidu najednou pomyslím na to, že jsem to Já, Kdo je přítomen v této situaci. Vnímám kráčející tělo, vnímající, slyšící, klidná mysl. Já Jsem Ten, Kdo je přítomen v této situaci. Cítím to naprosto zřetelně, že jsem to přesně Já, Kdo je přítomen. A teď je rozhodující okamžik. Když v tomto klidu pomyslíte, že jsem to Já, tedy obrátíte pozornost na to Jáství, tak v tom okamžiku ihned následuje myšlenka – ano, to je pravda, vždyť mé tělo tady je přítomno, a vy právě musíte hned tuto myšlenku okamžitě zavrhnout. To není pravda. Vy jste Ten, Kdo vidí. Vy jste Ten, Kdo slyší. Vy jste přítomen v každém sluchovém vjemu, Vy jste přítomni v každém zrakovém vjemu, vy jste přítomni v těle, uvnitř toho těla, ale nejste to tělo. A najednou, když se vám to podaří, když nedovolíte této myšlence, že já jsem tady přítomen jako toto tělo, tak když se vám to podaří udržet ten samotný pocit Já, tak najednou vy se vyhoupnete a rozletíte se do toho prostoru a zažijete zvláštní stav – Já Jsem ten, Který se dívá a zároveň to, na co se dívám, jsem také Já. Říkalo se, že vnímající, vnímání a vnímané je jeden a tentýž. Proč se bavím o tomto Já? Protože jsem říkal, že toto Já je nejsnáze uchopitelné. Vy, když to zažijete, získáte neotřesitelnou jistotu, že znáte Boha. Tento prožitek Boha může být čím dál silnější a krásnější a bude se neustále prohlubovat. A vy už nebudete

hledat. Vy už Ho budete znát. Budete vědět, že je s vámi, že jste to přímo Vy. To je důležité, protože mnoho lidí ztrácí energii na tom, že hledá to, co ten Bůh je. Vy Ho budete mít a vy už se zaměříte na to prohlubování prožitku Boha. Takže také mi hodně pomohlo, jak říkají hinduisté, že vnímání, vnímající a vnímané je totožné, všimněte si, když se v zrcadle podíváte na svoji tvář, tak nejsilněji se vám vybaví pocit Já. Všimli jste si toho? Je to z těla vaše tvář, která ve vás nejsilněji intenzifikuje pocit toho pravého Já. Ale protože jste ztotožnění s tělem, takže toto Jáství spojíte se zbytkem toho těla. Takže zase jdete po ulici, nebo jdete v přírodě, v klidu se dívejte a normálně si pořád nuťte, že to, co vidím, to je moje tvář v zrcadle. Tak to je. Na cokoliv se díváte, tak to jste vy. Ten pocit, když se dívám ráno do zrcadla, spojíte se vším, co vidíte nebo co slyšíte.“

„Takže pak budete tak uchvázeni tímto novým stavem vědomí, já jsem to v srpnu zažíval, já jsem chodil do půlnoci Ostravou, nemohl jsem jít domů, měl jsem strach, že když přijdu domů, že mi to zmizne, neustále jsem do půlnoci chodil a pořád jsem si to uvědomoval, že to všechno jsem Já, Já jsem všude, a měl jsem takovou hrůzu, že to ztratím. Tak dlouho jsem to hledal, teď to je a On mi říkal: Podívej se, víš přesně, jak jsem v tobě přítomen, ztratit Mně už nemůžeš, protože to bych ztratil sám sebe, jsi tady, no, tak jsem tady i Já, ne? Mně už ztratit nemůžeš. Tak mně takto uklidňoval. Tak až to prožijete, tak se budete měsíc či dva měsíce v tom kochat, v té svobodě, ono, samozřejmě, že když přijdete do práce a spolupracovníci budou mluvit na vaše tělo, tak zase do toho spadnete, ale potom, když půjdete z práce, a budete mít chvíli čas pro sebe, tak se hned budete chtít dostat zpátky do toho přirozeného stavu, do čistého Jáství. Já, když jsem takhle chodil, v té své všudypřítomnosti, to byla nádhera, to je Moje nádhera, zlaté Slunce, to jsem taky Já, to Já svítím na ty lidi, a najednou přišla ta myšlenka, cítím sice svoje Jáství, jsem všudypřítomen, ale co toto tělo? Prostě ty nemůžeš jen tak bezcílně procházet tím parkem, to tělo vlastně bude jen tak nesmyslně bude chodit a ty se budeš kochat a zažívat svoje osvobození, to tělo má nějaký význam. Najednou došlo k tomu, že tak, jak sluneční světlo dopadá na lupu, tak za tou lupou se to začíná stahovat do jednoho bodu, tak najednou došlo k tomu, že já jsem začal opouštět ten pocit Já jsem všudypřítomný, a to se začalo stahovat do jednoho bodu. A ten bod je v lidské hrudi. Teď byl důležitý moment. Už mne přestala zajímat skutečnost, že Já je všudypřítomné, teď jsem si začal uvědomovat, že toto Já je schopno se stáhnout do jednoho bodu, ten bod je v hrudi a najednou jsem toto Já chtěl zažíval né kolem sebe, ale v jednom bodě. Když to dostatečně začnete cítit v tom jednom bodě, toto Jáství, věnujte pozornost tomu, že toto Já je přítomno jenom v tom bodě a když to zesílíte, tak se ve vás rozsvítí, to se jakoby zahustí ten prožitek toho Jáství a ve vás se objeví světelná Bytost, o které píšou knihy od Moodyho – Život po životě, kde vždycky ti lidi v tom tunelu se setkávali s tou světelnou Bytostí.

Další krásná kniha se jmenuje Návrat ze zítřka, kde když člověk opustil tělo, během klinické smrti, tak byl zmatený z toho, co má dělat, před ním světelná bytost a on cítil: Vstaň, jsi v přítomnosti Syna Božího. Tak on se postavil a ta světelná bytost ho vytáhla ven a řekla: Pojd', něco ti ukážu. Oni se v astrálním světě dostali na takovou planinu do něj. negativní roviny a tam se ti lidi mlátili, zabíjeli, přitom v astrále se už zabít může, už je po smrti, a on teď najednou s hrůzou zjistil a to byl pro něho šok, že nad každou tou bytostí z té planiny, kde se rvali, se vznášela stejná světelná Bytost, jako byla u něho. On si myslel, že je v přítomnosti Syna Božího (ta světelná Bytost) a každý člověk, který měl tuto zkušenost klinické smrti a objevil tuto světelnou Bytost, tak nikdo nepochyboval, že není v přítomnosti Boha, nikdo. Protože to zažíváte jednoznačně. Ale problém je v jedné věci, podívejte se, kolik tu je těl. Tisíce. Každé toto tělo má svoji vlastní hrud'. A v té vaši hrudi je ten ohniskový bod. Tak každé toto tělo má ten ohniskový bod, a když zažijete toto všem nám společné Já Jsem ve své hrudi dostatečně silně, tak se ve vás objeví ta světelná Bytost, v tobě je světelná Bytost, v tobě, ve mně, a každá tato světelná Bytost je trošičku jiná. Jsou to Bohové, ale současně je každý trošku jiný. Každý má svého Krista – osobního Krista. To je ta světelná Bytost, když to Já prožíváte právě v tom jednom bodě v hrudi, to je ten lotos srdce, ten zářivý Pán, jak píšou upanišády a najednou prostě víte, že ta světelná Bytost něco chce. Ona nechce (světelná Bytost), aby byla, aby existovala, tato světelná bytost je naplněna obrovskou Láskou, obrovskou Moudrostí, obrovskou Vůlí (Silou) a tato světelná Bytost né že musí, ale je to její přirozenost, ona se chce navenek nějak manifestovat. Přece, když má někdo hodně lásky, tak si ji přece nechce nechat pro sebe, ona chce být vyzařována ven. Když má někdo hodně moudrosti, tak to přece nebude držet v sobě, on má potřebu tu moudrost šířit kolem sebe. To je automaticky vlastnost lásky a moudrosti, že chce jít ven a šířit se. Stejně jako oheň nikdy nesvítí do sebe, oheň z toho bodu se šíří všude dokola. Tak zjistíte, když právě v tom bodu tu světelnou Bytost objevíte, že Ona chce něco vyjádřit a k tomu potřebuje vnější nástroj a to je toto tělo. Tato světelná Bytost vlastně skrze vaše tělo chce tady v tomto životě něco provádět. A dá se říct, že tato světelná Bytost je určitý Božský princip. Toto je naše duchovní individualita. Toto všudypřítomné Já Jsem. Já jsem vám právě vysvětloval, že to je Bůh neprojevený, že to je Bůh mimo veškerou tvorbu. To je éter. Ale pokud tento neprojevený Bůh chce Sám Sebe projevit, tak On se jakoby stáhne do toho ohniska, do toho jednoho bodu, jako kdyby se zahustilo to Jáství a najednou se objeví ta světelná Bytost, která je plná Lásky, plná Moudrosti, Plná Energie, a tato světelná Bytost má potřebu se navenek projevit. Ale aby se navenek mohla projevit, tak potřebuje nějaké další výrazové prostředky, nástroje. A to je vaše mysl, vaše emotivita a vaše fyzično.

Já vám to ještě řeknu jinak. První moje zkušenost byla v tom parku, jak jsem se rozletěl, byl jsem vším ve všem, všechno bylo ve Mně, to bylo to neprojevené Božství. A když jsem ve Vítkovicích meditoval, tak mi nějaký hlas začal říkat:

Ale ty si musíš uvnitř ve svém nitru představovat přítomnost nějaké živé bytosti. Tak jsem si tak lehce udělal letmý obrys obličeje, abych si vytvořil ten pocit, že v tom těle, tam někde hluboko je přítomná nějaká bytost. A tak jsem meditoval, meditoval a najednou se vyhoupl takový pocit, že tam někdo je. To byla pro mě taková hrůza, tak nepříjemný pocit, že v mém těle je ještě někdo jiný, tak jsem nechápal, jak to ženy vydrží, když jsou těhotné, já bych to absolutně nevydržel ve svém těle nosit někoho jiného. To bylo strašně nepříjemné. Ale nenechal jsem se odradit a meditoval jsem dál a setrval jsem v tom vědomí, že někde hluboko je ve mně přítomná nějaká živá bytost, tak z ničeho nic přede mnou stála prostě světelná postava, světelná Bytost. Neviděl jsem obličej, neviděl jsem, jak vypadá, jen jsem prostě věděl, že to bylo tolik Světla a že vás to tak oslnilo, že jste neviděli něj. detaily tváře, podobu, ale věděl jsem, že to je Bytost, že to je Světlo samo a první, co přišlo, to byla taková nepochopitelná Láska, to si vůbec nedovedete představit, co jsem cítil, jaký cit ta Bytost ke mně chová, k Jardovi Popelkovi. To bylo tak zdrcující, to se nedá popsat, to se musí zažít, prostě aby jste věděli, když byste v životě udělali cokoli, jakékoli lumpárny, i ty největší, tak na té Lásce té Bytosti k vám se nic nemění. Ona neumí vůbec nic jiného, než vás nezměrně milovat. Jak jsem tohle ucítil, a teď jsem začal vnímat svoji osobu Jardy Popelky, to bylo nekonečné. To byla nekonečná propast. mezi touto dokonalou Láskou a mezi lidstvím Jardy Popelky. První, co chtělo nastartovat, mě to chtělo vymrstit do nekonečné vzdálenosti od této světelné Bytosti, protože jsem si řekl: Tady nemáš co dělat, ty nedokonalý červe, tady vůbec nemůžeš být v přítomnosti této posvátné bytosti, vy víte, že to je Bůh. Takže jsem chtěl vystřelit pryč, ale ten jeden hlas mi říká: No počkej, vždyť ty jsi měl tu zkušenost v tom parku, že je jenom jedno jediné Já. Není víc Já, jenom jedno jediné a ty jsi byl vším. Podívej se znovu na tu světelnou Bytost, tak jsem se na Ni podíval ještě jednou a teď vstoupilo to poznání, že jsem to byl taky Já. A najednou prostě jste věděl, že jste Jeden a současně dva. Že jste jednak tato světelná Bytost, Která žije v nitru člověka, a že jste současně ta lidská osobnost. Jste Jeden a jste dva. Takže já jsem se kochal v té Lásce a kochal tím poznáním, vždyť to je moje druhá polovina! Ta světelná Bytost je také já, to jsem Já. Takhle žiji v nebeském světě. Tato lidská osobnost je tady na zemi, aby tato světelná Bytost prováděla nějaké záměry. Takže jsem se trošičku vykoupal v tom Světle, a najednou jsem se musel vrátit zpět do té kanceláře, zpátky si uvědomit, že jsem tam někde za stolem a medituji, protože jsem naprosto věděl, že toto tělo, nervová soustava tohoto těla vůbec není schopna snášet takové vibrace Lásky. Vás by to zničilo, spálilo. Takže to můžete zažívat jen na chvíli, a teď vám řeknu úplně to nejzajímavější. Ještě, když jsem věděl, že už přichází konec toho prožitku, On, ta světelná Bytost, mi vůbec nevysvětloval, jak se to má s vesmírem, jak se to má s Bohem, víte co mi řekl? Cítíš tuto Moji Lásku, Kterou k tobě chovám? Cítíš. Tak až se nyní vrátíš zpět do svého života, do svého lidského života, snaž se trošičku v rámci svých možností v sobě uchovat ten pocit, který jsi cítil ze Mne. Toto bylo jediné poselství. Já vím, že

nedokážeš milovat tak silně jako Já, zatím, ale v rámci svých možností snaž se ve svém životě šířit tento pocit, který jsi cítil, který Já chovám k tobě. Říkám vám, naprosto ničím nepodmíněná Láska. Kdybyste zabili svého otce, svou matku, vyvraždili své děti, tak na této Lásce Boha k vám se nic nemění. On neumí nic jiného než milovat. Uvědomil jsem si, že největší lež, která vůbec existuje, je, pokud někdo straší Bohem. My se můžeme bát všeho možného, ale proboha nikdy né Boha. On opravdu neumí nic jiného, než milovat. Takže když jsem se probral za tím stolem a v tom stavu, když jsem byl s touto světelnou Bytostí, jsem pochopil jednu věc. Nemyslete si, že když někdo může hýbat rukama, nohama, si může myslet, že je živý. Víte, proč Kristus říkal, když mu říkali někteří žáci: Pane, zemřel mi otec, musím jít na pohřeb. A Kristus mu říká: Nech, ať mrtví pochovávají mrtvé.

Když mi nedávno volala kamarádka, tak říkala, že má strach, že zemře. A já ji říkám: Prosím tě, jak může někdo zemřít, kdo je pořád mrtvý. Ten nemůže zemřít, ten může maximálně obžít. Čili proč: V tom stavu nepochopitelné intenzivní Lásky jste měli pocit, že intenzivně žijete. Pociťte životnost je dán intenzitou Lásky, kterou cítíte. Čím intenzivněji zažíváte Lásku, tak máte pocit, že cítíte intenzivněji život, mnohem intenzivněji, čili nemít Lásku v sobě, to znamená, že vy vůbec necítíte žádný život, že jste jenom trpně Někým oživováni. A to bylo právě tak zajímavé, že já jsem nebyl v životě tak Živý, jako v přítomnosti té světelné Bytosti a když jsem se probral v tom těle, tak první bylo, že mi něco v hlavě říkalo: To byl jenom sen, to se ti zdálo, to byla jen taková halucinace a já mu říkám: Jdi do háje, já jsem nikdy nezažil takový pocit Života, co se mi to tady snažíš namluvit! Čili jak jste se dostali do spojení s tím satanem, s tím vaším fyzikem, tak ten vám hned bude říkat: Ale, prosím tě, co si to tady namlouváš, žes byl s Bohem, Bůh není, to se ti jen zdálo atd. Toto vám hned bude říkat vaše hmota, váš mozek. Uvědomil jsem si, jak hmota této planety je perfektní blok pro Boha. To je druhá skutečnost. První skutečnost bylo právě to neprojevené Já Jsem, o kterém jsme hovořili na prvním místě. Druhá skutečnost je, že když se toto Já Jsem soustředí do jednoho bodu, tak On ze sebe vytvoří nějakou světelnou Bytost, těch světelných Bytostí je nekonečné množství, ale každé lidské tělo má v hrudi jednu z těchto světelných Bytostí, čili já bych to nazval osobního Krista. To je druhá skutečnost a tento osobní Kristus, kterým jste taky vy, to je vaše duchovní část, se chce nějak projevit Moudrostí a Láskou, proto potřebuje další nositele, jako je mysl, emoce a fyziko. Potřebuje nástroje proto, aby tam mohl fungovat. Abyste mohli fungovat v mentální rovině, potřebujete být obdařeni myslí, abyste mohli fungovat v emoční rovině, potřebujete být obdařeni emotivitou, abyste mohli fungovat ve fyziku, potřebujete být obdařeni fyzikem. Ale to jsou jen nástroje. Vy ve skutečnosti jste toto neprojevené Já Jsem + tato světelná Bytost. Já Jsem je neprojevené Božství, světelná Bytost je projevené Božství. A to je druhý faktor. Třetí rozhodující faktor je ten, víte, já jsem pořád nechápal a bylo to pro mě dlouho neřešitelný rébus, že když zažíváte svoje Jáství a uvědomujete si, že

toto Já jste vy sami a že toto Já je jediné v celém vesmíru, že kromě Vás nikdo neexistuje, ale současně nepochybujete o tom, že Ježíš Kristus byl nějaká výjimečná bytost, do určité míry je výjimečnější než vy. Protože nikdy nikdo nedělal takové možnosti a neměl takové schopnosti jako Ježíš Kristus. Tak já jsem právě dlouho nechápal ten rozdíl. Takže víte, o co se jedná, že toto Já Jsem je Jedno. Já Jsem Ježíše Krista je totožné s vaším Já Jsem. Když se zaměříte na Já Jsem, tak můžete zažívat přesně to samé Já Jsem, co užívuje Ježíše Krista. Skrze Já Jsem jsme všichni zajedno. Proto upanišády tvrdí: Já Jsem To. Já Jsem Já. Čili toto Já Jsem je společné, totožné v Kristu i ve mně. Jednoduše si představte, kdyby přišel Ježíš Kristus a vás by opustilo vaše Já Jsem, čili jak jsem říkal, když vás opustí vaše Já Jsem, tak to znamená, že jste v bezvědomí, tak kdo by si uvědomoval toho Ježíše Krista? Nikdo. Takže Ježíš Kristus je závislý na přítomnosti vašeho Já Jsem. Takže s Ježíšem Kristem jsem skrze Já Jsem zajedno. Každý z nás. Ale problém nastává, když se dostaneme do oblasti projeveného Božství, do světa těch světelných Bytostí. Jak jsem vám říkal, za každým hmotným tvarem je přítomna tato světlená Bytost, která používá toto tělo, aby mohla něco vyjádřit. Kdežto v těle Ježíše Krista byla světelná Bytost, která se projevila celým vesmírem. Toto Já Jsem, když tvoří, tak to první, co pojme, je nějaká idea. Proto: Na počátku bylo Slovo. Čili vždycky na počátku čehokoliv je nějaká tvůrčí idea. A teprve tato tvůrčí idea má potřebu se navenek zrealizovat, tato tvůrčí idea si musí opatřit mysl, aby tato idea mohla být promyšlena, musí si opatřit emocionalitu, aby mohla být pročitována a nakonec musí být i navenek ve hmotě projevena. Za každým hmotným tvarem je přítomna idea, která byla na počátku. To je ta světelná Bytost, kterou má každé fyzické tělo ve svém srdci. Ale rozdíl mezi mnou a Ježíšem Kristem je ten, že v Ježíši Kristu byla idea, která je zodpovědná za stvoření celého vesmíru a veškerého stvoření. V tom je mezi námi nekonečný rozdíl.

Abychom to pochopili, nejjednodušší symbol, jak to vyjádřit, je Sluníčko. Je paprsek Slunce? Je. Je sluneční kotouč Slunce? Je. Každý tento paprsek je snaha toho Slunce po individualizaci, čili vyjádřit se nějakým specifickým neopakovatelným způsobem. Dá se říct, že Bůh, nebo toto Já Jsem, když to řeknu v linearitě, když na počátku toto Já Jsem se soustředilo do jednoho bodu, to je ta symbolarita, čili pojalo nějakou ideu, tak první, co vzniklo, byla idea veškerenstva. A protože tato idea veškerenstva má nekonečné množství vlastností, podidejí, podvariací, tak se dá říct, že jestliže tady je nekonečné množství různých atributů nebo vlastností nebo podprincipů, toto je hlavní princip, ale v tomto hlavním principu je nekonečné množství podidejí, čili každý paprsek je vyobrazením jednoho dílčího principu z toho Nejvyššího. Řeknu vám nějakou ideu – učitel. Tato idea učitele může stvořit nekonečné množství různých idejí učitelů. Nejdříve je ta nejobecnější idea – učitele a tato idea učitele může mít ještě spoustu různých podob. Brutální učitel, hodný učitel, nebo učitel, který je schopen naučit všechno, nebo učitel, který se zaměřuje na něco

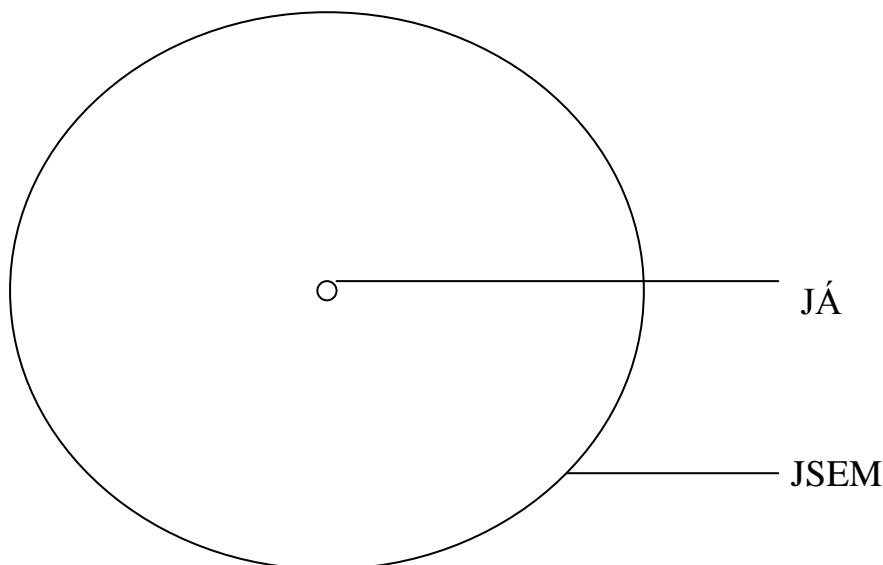
specielního, atd. Čili ten sluneční kotouč symbolizuje tu tvůrčí ideu, jak je řečeno: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou a nic není, co by nebylo učiněno tímto Slovem. Čili na počátku byla něj. tvůrčí Idea, čili jinými slovy Bůh nebo Já Jsem, které se projevilo tou světelnou Bytostí, nebo tím Světlem. Ale tato původní Idea má nekonečné množství podvariací. Takže v těle Ježíše Krista byla ta Idea prvotní, ta nejobecnější, kdežto v každém z nás je jenom podvariace této nejvyšší Ideje. V každém z nás je jen paprsek, čili speciální vlastnost Krista. To souvisí s tím, když se vždycky říkalo, že v každém z nás je Boží jiskra. Čili v každém člověku je jeden paprsek, ten osobní Kristus, kdežto v Ježíši Kristu, který žil v Nazaretu, byl ten sluneční kotouč. Takže v oblasti světelných Bytostí je Kristus nejvyšší Bůh a my ostatní jsme Bohové, kteří jsou bratři a sestry a naprosto všichni uznáváme, že v tomto světě světelných Bytostí Idea, nebo světelná Postava, která žila v Ježíši Kristu z Nazareta, je mezi námi bezkonkurenčně nejvyšší. Kristus je vinný keř a my jsme jeho větve. Dá se říct, že existuje Ježíš Kristus a potom osobní Kristus (jeden paprsek z Krista), to je ta světelná Bytost, kterou lidi spatřují v okamžiku klinické smrti, je to jen určitý aspekt toho nejvyššího Krista. To všechno má hluboký význam. Já, když jsem tak chodil se svým Jástvím, tak jsem se ptal, co s tím Ježíšem, byl vyšší než já? A On říkal, že rozdíl je v jedné věci, Ježíš Kristus (když žil na zemi) byl v samém počátku se mnou. On neustále od samého počátku se snažil být v kontaktu s tímto Já Jsem. Čili dá se říct, že Ježíš Kristus byl chudák. On totiž vůbec neprojevilo svoji lidskost. Protože On věděl, že je speciální bytostí, tak On od mládí svoji lidskou přirozenost naprosto podrobil svému Já Jsem. On nechtěl vůbec nic projevovat ve své lidskosti. On se neustále snažil projevovat nejintenzivněji Božství. A On mi říkal: Vidiš a co ty, ty prostě když se obrátíš na Mně, tak si uvědomuješ Boha, ale taky, když tě to nudí, tak se vrátíš zase do svého lidství a jdeš si na pivo. Takže ty máš možnost jakoby žít ve dvou světech. Ale Kristus musel žít neustále jenom Bohem a vyjadřovat neustále Boha. Uvědomte si, On přinesl obrovskou obět. On se totálně vzdal své lidskosti, to lidské tělo, duši (psyché) naprosto obětoval Bohu. On v životě neudělal něco, co by mu nepotvrdil Bůh, že to má udělat. Kdežto my, někdy děláme, někdy neděláme, jak se nám to zrovna hodí. Takže svým způsobem máme širší pole působnosti, než Kristus. Nicméně, skutečnost je taková, že Kristus je ten kotouč, nebo ta světelná postava, která žila v těle Ježíše Krista (ten světelný kotouč), kdežto v našich tělech žije jen jeden paprsek toho kotouče. Takže skrze Já Jsem jsem s Kristem zajedno, ale skrze tyto světelné postavy mně Kristus převyšuje. To jsou ty paradoxy. S Kristem jsem zajedno a současně Kristus je větší. V tom neprojeveném Božství jsme zajedno, ale v tom projeveném Božství mně Kristus převyšuje. Na tom je krásná jedna věc. Uvědomte si princip potomstva, to je přesně o tom. Ten kotouč je otec a všechny ty paprsky, které z něho vycházejí, jsou děti. A víte, v čem je princip rodiče, děti, vnukové atd.? Ve mně je deset průměrných vlastností, schopností. Já budu

mít deset dětí, každé to dítě samozřejmě ode mě něco dostává, nějakou schopnost, ale každé to z deseti dětí se zaměří jenom na tu jednu schopnost. A tím pádem, tím, že ti moji potomci se nebudou zabývat všemi deseti, ale každý se zaměří na tu jednu schopnost a bude ji dále rozvíjet, on dosáhne daleko větší specializace v této schopnosti. Já budu třeba malovat, budu matematikem, čímkoliv, ten můj syn bude jenom malovat, ale bude malovat tak, že kde se na něho já hrabu. A ten můj vnuk to malování zase ještě dotáhne dál. Princip potomstva není nic jiného, či jakéhokoliv košatění, čili vycházení paprsků z toho kotouče a ten kotouč má všechny vlastnosti, ale v takovém průměrném stavu. Kdežto každý ten paprsek se zaměří jen na jednu vlastnost, čili jsem mín, ano, Kristus má daleko více schopností než já, já mám pouze jednu Jeho schopnost, ale já to dotáhnu do čím dál větší specializace. To by třeba ani Kristus nedokázal tak udělat třeba v té dané oblasti, což je pro mě obrovská radost, že Bůh, i když je větší, tak přesto Ho v něčem překonáváme, proto také Kristus říkal: Jednou budete dělat větší skutky než Já Sám. A tady je vysvětleno, proč. Protože vy nepotřebujete jako Kristus se zaměřovat na všechno, vy se zaměříte na určitou jednu jedinou schopnost, ale tu realizujete do mistrovství, do největší specializace.

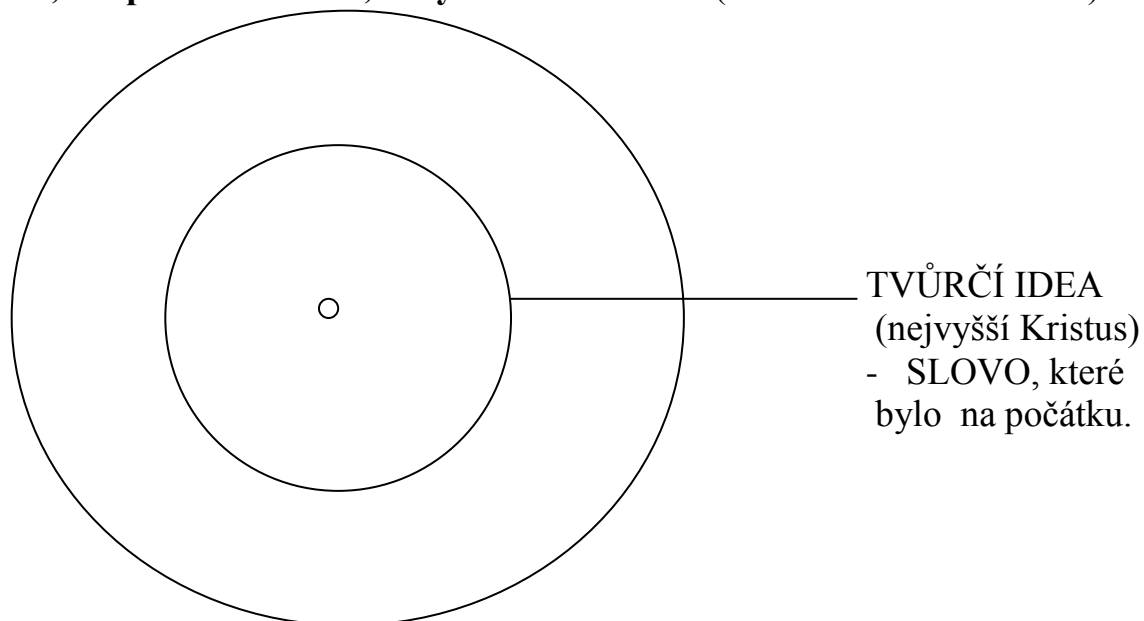
Takže, když jsem vám vysvětlil tyto různé stavy, čili Já Jsem, osobní Kristus, to je ten paprsek, specializovaný Kristus a ten nejvyšší Kristus, ta Idea, to Slovo, které žilo v Ježíši z Nazaretu, tak si to můžeme znázornit schematicky.

Nejdříve jsme probírali Já Jsem. Kruh s tečkou uprostřed je symbol pro Já Jsem. Ten kruh se odnepaměti používá jako symbol pro nekonečnost, ale hlavně ten kruh taky mimo jiné znamená, jelikož tak není žádná hrana, žádný přechod, žádný úhel, to je neustále konstantní úchylka, žádná změna, tento kruh. Tedy to také symbolizuje tu neprojevenost, jedná se o neprojevené Božství, žádný detail, žádná změna není. Ten kruh je Jsem, to je to Bytí, a ten střed je to Já. Čili v celé té nekonečnosti, v celém tom kruhu je pořád pouze jedno jediné Já. Řeknu vám, proč mě nebere buddhismus. Těch stavů duchovního vědomí tam jsou různé niance. Když jsme se bavili o tom Já Jsem, tak jsem vám říkal tu techniku, že jdete s klidným tělem, pozorujete, slyšíte, nehodnotíte, jenom to vnímáte, že to je. Když takto půjdete 10 minut s uklidněnou myslí, tak ve vás začne zesilovat pocit, že to není zajímavé, že ten dům je žlutý, že to auto je zelené, že obloha je modrá, ale že to je, že to vůbec je. A najednou, je to zajímavý stav, kdy prostě zažíváte to samotné Bytí. To je to, o co usilují buddhisté. To je to jejich vysvobození. Dá se zažít takový stav, že prostě se jenom je. Já jsem to párkrát zažil, prostě mě to napadlo, že pravda je to, co je všemu společné. Židle vypadá jinak, než moje tělo, ale je, televize je, rostlina je, to je jedno, jaký mají tvar, jakou mají barvu, z čeho jsou stvořeny, či k čemu slouží, ale všichni máme společné se vším, že to existuje. Tak se dá do toho stavu tak ponořit a teď zažíváte jen to samotné Bytí a tu skutečnost, že se je, nemyslí se, necítíte, žádné starosti, nic vás netíží, že prostě jenom jste Bytím. Je to sice také pěkný stav, akorát si tam neuvědomujete to Já. Ale já si právě myslím, protože toto lze

dosáhnout vůbec nejsnadněji, tento prožitek Bytí, že prostě někdo k tomu čichne a už si myslí, že to je ta nejvyšší Pravda. Čili v okamžiku, kdy začnete lehce procit'ovat to bytí, tak vy teď vystřelte myšlenku, Já Jsem přítomen, a musíte mít ten pocit, že Já Jsem u toho všeho. **Tento symbol znamená Já Jsem:**

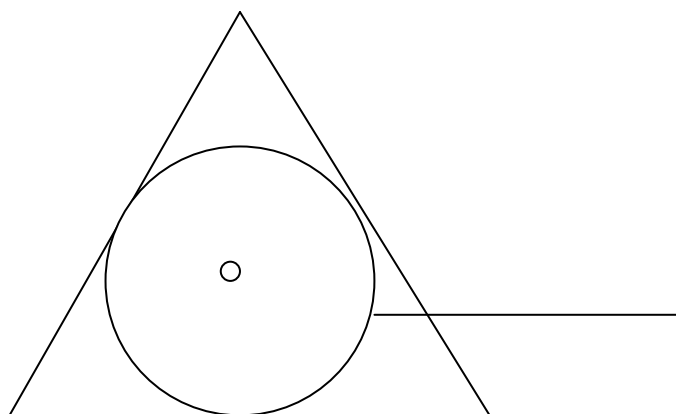
Pokud toto Já Jsem chce vstoupit do nějakého aktivního projevu, tak toto Světlo, které naplňuje obrovský prostor, se začíná stahovat do jednoho bodu, jakoby se zahustilo toto Já Jsem do jednoho bodu, zapamatujte si toto, že nekonečnost a neprojevené Bytí vstupuje do projevu skrze bod. Před tím bodem je neprojevená skutečnost, nekonečná, a za tím bodem už je projevená skutečnost. Takže první, co bylo, že **toto Já Jsem na počátku jakékoliv tvorby pojme, čili probudí v sobě, či vyvolá tvůrčí ideu** (menší kruh uvnitř kruhu):

Čili tím, že to je kruh, tak taky tato tvůrčí idea (kruh je symbol nekonečnosti) je nekonečná, toto slovo je nekonečné a je to kruh, který se více stáhnul k tomuto Jáství, jako kdyby se zahustilo, zkoncentrovalo. Čili to je vlastně ten nejvyšší

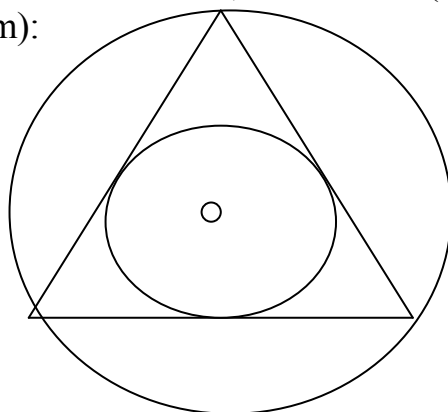
Kristus, ta první, prapůvodní, nejvyšší tvůrčí idea. Axiom: Každé jsoucí nějaké jedno je okamžitě trojjediné. Dám vám nějaké jedno – čas: minulost, přítomnost, budoucnost. Rodina: Otec, matka, dítě. Každá jsoucí skutečnost je vždycky trojjediná. Pohyb: Dráha, rychlost, čas. Proto **Bůh je jeden a současně trojjediný**. A to platí pro všechno, pro každou jsoucí jednotlivost, okamžitě ona je trojjediná.

Geometrický symbol pro trojjedinost je rovnostranný trojúhelník, kde jsou všude stejné úhly, všechny strany jsou stejně dlouhé, to je maximální vyváženost a tento trojúhelník zdůrazňuje princip, že všechny tři prvky jsou stejně hodnotné a rovnocenné. Nikdy nemůžete říct, že jedna z nich jakoby byla víc než ty zbývající dvě:

vnitřní, menší kruh
(SLOVO, které bylo na počátku, KRISTUS)

Takže vraťme se zpět. Protože to Já Jsem je mimo jakoukoliv tvorbu, tam nemůžete říct, že tam něco je, tam je nic. Tam je jenom to Já Jsem, ale zatím není žádná manifestace toho Já Jsem. Když to Já Jsem se chce manifestovat, tak to první, co musí udělat, je to, že se musí stáhnout do jednoho bodu a v sobě pojmout tu tvůrčí Ideu a vznikne Kristus, vznikne nějaké Jedno a každé Jedno je trojjediné a tato trojjedinost se netýká toho (vnější kruh), ale toho (vnitřní menší kruh), té tvůrčí ideje. Takže já to musím upravit, protože se to týká toho (vnitřní menší kruh) a ne toho (vnější kruh), tak my si musíme to Slovo, které bylo na počátku, nakreslit tímhle způsobem, aby bylo jasné, že tato trojjedinost se dotýká tohoto vnitřního kruhu, toho Slova (trojúhelník mezi vnějším a vnitřním menším kruhem):

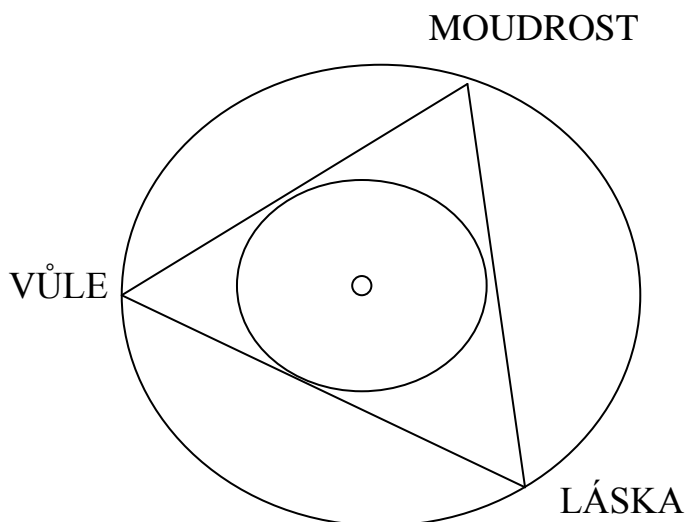

Tady vidíte Boha už trošičku komplexněji.

Rekapitulace: Střed je Já, největší kruh je Bytí - Jsem, ten menší kruh, který je uprostřed, to je Slovo, které bylo na počátku – tvůrčí Boží idea, která je zodpovědná za to, že potom existují další skutečnosti. A tato tvůrčí idea, protože každé Jedno je trojjediné, takže ten rovnostranný trojúhelník vám říká o této trojjedinosti.

V čem spočívá trojjedinost Boha, jaké jsou ty tři kvality? To nejvyšší je – Láska, to další je Moudrost, a to třetí je Vůle:

To je trojjedinost Boží, samozřejmě, že tuto trojjedinost máme i my, protože my jsme také speciální Bohové, či specializovaní Bohové. To je trojjedinost Boží, čili trojjedinost té Božské, tvůrčí Ideje, toho Já Jsem. Když Kristus vždycky učil – ve jménu Otce, ve jménu Syna a ve jménu Ducha Svatého, tak si myslel – Otec je Láska, Syn je Moudrost a Duch Svatý je Vůle. Čili **Láska odpovídá Bohu Otci, protože Láska je rozhodující.** To jsou ty paradoxy.

Rovnostranný trojúhelník vám říká, že všechny tři kvality jsou stejně cenné a jedna z nich nemůže být bez těch zbývajících dvou, ale přesto je tady paradox, že kdybyste se Boha zeptali, kterou z těch tří vlastností si sám na sobě nejvíce cení, tak vám řekne, že Lásku. Takže Láska – to je ten činitel, který inspiruje Moudrost, a teprve potom Moudrost přinutí Vůli, aby se něco uskutečnilo. Ale vždycky je inspirátorem Láska.

Takže proto Bůh Otec je Láska, Bůh Syn je Moudrost a Bůh Duch Svatý je Vůle.

Všimněte si, že když ten kruh symbolizuje nekonečnost, tak ten **trojúhelník, jak je vepsán do toho největšího kruhu, se dotýká této kružnice (vnější), tak to znamená, že ta Láska je nekonečná, ta Moudrost je také nekonečná, a ta vůle, nebo-li Moc je také nekonečná.**

Ted' ale tady chybí ještě ta poslední věc, proto, aby si někdo o sobě moc nemyslel, když zažije svoje Já Jsem a když zjistí, že On je Ten jediný, kdo je v celém vesmíru, tak aby si o sobě moc nemyslel, že je to samé jako Bůh, proto jsem vám říkal, že to platí v tom neprojeveném Božství. Ale co se týče projeveného Božství, tak jsme si řekli, že každý hmotný tvar je výsledek nějaké Boží ideje, že každý má v sobě světelnou Bytost, přičemž v Ježíši Kristu byl celý kotouč, kdežto v nás je jenom paprsek tohoto kotouče. Tak abychom měli toto pořád na mysli, že Kristus je ta největší tvůrčí Idea, která žila v Ježíši Kristu, tak my si tady ještě dáme jeden kroužek (nejmenší u středu), aby bylo zdůrazněno, že ta světelná Bytost, která je v nás, je menší, než ta prapůvodní idea. Dá se tedy říct, že pokud se budeme bavit o samotném Bohu, tak všechny ty aspekty tady jsou v tomto symbolu pěkně znázorněny. Aspoň Bůh mi to takhle nadiktoval, že bych to měl takhle používat. Je to důležité, protože když děláme horoskop, tak používáme samozřejmě zvěrokruh, což je kruh, používáme tam trigony, čili rovnostranné trojúhelníky atd.

Když se začnete nutit do toho stavu Jáství, tak najednou budete mít pocit, že to je dosažitelné a poměrně dost rychle. Krásně to vystihuje kapitola Má idea z Neosobního života (viz ukázka).

V příštím semináři si vysvětlíme podstatu čtyř živlů, které jsou v astrologii, oheň, země, vzduch, voda..., vysvětlíme si vznik satana, co je ego...ale to jsou stejně nepodstatné věci, jsou sice zajímavé, pravdivé, ale nepodstatné, protože v první řadě – abyste měli prožitek svého Jáství, tak míň myslíte, ale více pracujte se svojí pozorností, tím, že tu pozornost obrátíte na něco, a říkám to znovu, ne že to neznáte, ale od malička to zažíváte, a musíte toto Jáství odpojit emočně, aby nebylo ztotožněno s pocitem těla. Vyzkoušejte tu metodu procházky, nebo na cokoli se díváte, jako kdyby jste viděli svoji tvář, ať je to dům, ať je to květinka, ať je to Slunce, nuťte se do Pravdy. Nuťte se do Pravdy!

Vy nejste jenom jeden tvar, Vy jste ve všech tvarech. **Každá hmotná skutečnost, ať je to situace, ať je to člověk, nebo zvíře, či jakýkoliv tvar, Slunce, to všechno je ve své podstatě jenom symbol pro nějakou ideu, která byla na počátku v duchovnu.**
